

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 478/24
2.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Здравке Ђурђевић, председника већа, и судија мр Сретка Јанковића и Драгољуба Албијанића, чланова већа, са судским саветником Снежаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама окривљеног АА, његовог браниоца, адвоката Слободана Тирнанића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Горана Божовића и јавног тужиоца ВЈТ у Београду, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 377/22 од 02.02.2024. године, у седници већа одржаној у присуству адвоката Божовић Горана, а у одсуству уредно обавештених адвоката Слободана Тирнанића, окривљеног АА и јавног тужиоца АЈТ у Београду, у седници већа одржаној дана **02. јула 2024. године, донео је**

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе окривљеног АА, његовог браниоца, адвоката Слободана Тирнанића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Горана Божовића и јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, па се пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 377/22 од 02.02.2024. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 377/22 од 02.02.2024. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су извршили кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ, а окривљени ББ и да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ. Суд је окривљеном АА претходно утврдио појединачне казне, и то за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ казну затвора у трајању од 1 године и за једно кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ казну затвора у

трајању од 2 године, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју му се, на основу члана 63 КЗ, урачунава време које је провео у притвору по решењу Вишег суда у Београду К.бр. 429/21 – Кв.бр. 1295/22 од 18.04.2022. године, који му се рачуна од 24.07.2022. године, када је лишен слободе, а који му је последњи пут продужен решењем Вишег суда у Београду К.бр. 377/22 од 02.02.2024. године и којим је одређено да исти може трајати до упућивања осуђеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом. Суд је окривљеном ББ за једно кривично дело тешка крађа из члана 204 став тачка 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 1 године, за једно кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 и чланом 33 КЗ казну затвора у трајању од 2 године и за једно кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 године, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 године.

На основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени АА и ББ су ослобођени дужности плаћања трошкова кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

На основу члана 258 став 4 ЗКП, одређено је да се оштећени ВВ и ГГ упућују на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Тирнанић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са захтевом да буде обавештен о термину одржавања седнице већа и са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу, укине ожалбену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи нападнуту пресуду и донесе одлуку којом се окривљени ослобађа оптужбе,

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, уважи жалбу, преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљенима АА и ББ изрећи строже казне по закону,

-окривљени АА, са захтевом да присуствује седници већа, са предлогом да буде ослобођен од оптужбе и

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Горан Божовић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са захтевом да буде обавештен о седници већа Апелационог суда у Београду и са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, ожалбену пресуду укине и врати предмет на поновно одлучивање или да исту преиначи и окривљеног ББ ослободи оптужбе за кривична дела која му се стављају на терет.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Тирнанић, поднео је одговор на

жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду, са предлогом да се жалба одбије као неоснована.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж.бр. 508/24 од 29.04.2024. године, ставио предлог да се жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду усвоји и првостепена пресуда преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што ће окривљенима АА и ББ бити изречена строжа казна, а да се жалбе окривљеног АА, његовог браниоца, адвоката Слободана Тирнанића, и браниоца окривљеног ББ, адвоката Горана Божовића, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног ББ, адвоката Горана Божовића, а у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца АЈТ у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Тирнанића и окривљеног АА, који се налази у притвору, а у односу на кога веће није нашло да би његово присуство било неопходно за разјашњење ствари. На седници већа су размотрени списи, заједно са побијаном пресудом и изјављеним жалбама, па је, након оцене жалбених навода и предлога, као и навода одговора на жалбу, Апелациони суд у Београду нашао:

-жалбе су неосноване.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, првостепена пресуда није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, јер је изрека пресуде јасна и разумљива, садржи јасан и потпун опис радњи извршења из којих произлазе сва законска обележја кривичних дела у питању, није противречна сама себи или својим разлозима, а разлози дати у образложењу пресуде о свим одлучним чињеницама су довољни и правилни и нису међусобно противречни, нити о одлучним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника.

По оцени овог суда, првостепена пресуда није заснована на незаконитим доказима, како се то неосновано у жалби браниоца окривљеног ББ указује. Наиме, бранилац окривљеног ББ је у жалби навео да записник о саслушању дат пред ПС Чукарица 07.03.2014. године није могао бити доказ у поступку и да је требало да се издвоји из списка као незаконит, док је у односу на записник о претресању стана и других просторија МУП РС, ДП, ПС Чукарица од 07.03.2014. године и потврду о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, ПУ за Град Београд, ПС Чукарица 6/14 од 07.03.2014. године, навео да одбрана није сагласна са читањем тих доказа, да полицијски службеници нису имали законски основ за улазак у стан и претресање, да је претресање започето у присуству власника стана, а не држаоца, који је касније дошао и да полицијски службеници нису поднели извештај судији за претходни поступак који је у обавези да цени да ли су били испуњени услови за предузимања претресања без наредбе.

Апелациони суд је ценио изнете жалбене наводе и нашао да су исти без утицаја на другачију одлуку, имајући у виду да се из списка утврђује да је претрес извршен без наредбе суда, сходно одредби члана 158 ЗКП, у присуству власника стана ДД. Чланом 70 Закона о основама својинскоправних односа прописано је, између осталог, и да

државину ствари има и лице које фактичку власт на ствари врши преко другог лица, коме је по основу плодоуживања, уговора о коришћењу стана, закупа, чувања, послуге или другог правног посла дало ствар у непосредну државину (посредна државина), као и да више лица може имати државину ствари или права.

Стога се неосновано у жалби истиче да је само ЋЋ могао да да сагласност у смислу одредбе члана 158 став 1 тачка 1 ЗКП, јер је сагласност за претресање дао власник стана, који је ЋЋ издао стан, који има кључ од стана и који сходно одредабама Закона о основама својинскоправних односа има својство држаоца стана, при чему су записник о претресању су потписали и власник стана ЕЕ и ЋЋ, без икаквих примедба. По оцени овог суда, ни околност да у списима нема доказа да је судија за претходни поступак конвалидирао ову радњу и утврдио да су у смислу члана 160 ЗКП били испуњени услови за претресање без наредбе, сама по себи не чини извршену радњу претресања незаконитом, имајући у виду да према одредбама Законика о кривичном поступку суд на законитост доказа пази током целог кривичног поступка (одредбе чланова 358, 395, 445 став 2 ЗКП) и одсуство констатације судије за претходни поступак по оцени овог суда није таквог квалитета да би довело у сумњу законитост извршеног претресања. Такође се неосновано у жалби указује да је нејасно зашто ББ није потписао потврду о привремено одузетим предметима ако су ти предмети и оружје наводно његови, јер су потврду потписала лица која су присуствовала претресу - власник стана и ЋЋ.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези примене кривичног закона, окривљени АА је у жалби истакао да претресом његове куће ништа није пронађено, да је за све што пише да је нестало, по његовом мишљењу, било потребно да буде више од три човека, да је он убедио окривљеног ББ да се јави полицији, да су погрешно цењени искази ББ и сведока ЋЋ, те да је он апсолутно невин, а његов бранилац је додао и да је првостепени суд своју одлуку базирао само на делу исказа другоокривљеног ББ датог у ПС Чукарица 07.03.2014. године да је са окривљеним АА отишао код ЋЋ, где су оставили три пушке и једну мању торбу, а није ценио чињеницу да је окривљени ББ у току поступка мењао свој исказ неколико пута, да су полицијски службеници навели да им се АА добровољно понудио да изврше претрес његове куће, којом приликом нису ништа нашли, као и да је требало да се изврши ДНК вештачење трагова на оружју.

Бранилац окривљеног ББ је у жалби навео да је нејасно због чега је суд поклатио веру одбрани коју је окривљени ББ дао пред Другим ОЈТ у Београду, где је признао извршење одређених кривичних дела, при чему је окривљени навео да је трпео одређену дозу притиска поводом давања изјаве и у полицији и пред тужилаштвом, да признање не може бити једини доказ на коме се заснива одлука, као и да сматра да окривљени не може истовремено одговарати за кривично дела тешка крађа оружја и кривично дело из члана 348 КЗ.

Оцењујући изнете жалбене наводе, овај суд налази да је насупрот истим, чињенично стање у овој кривичноправној ствари правилно и потпуно утврђено након свестране и савесне оцне свих изведених доказа, како одбрана окривљених АА и ББ, исказа сведока ВВ, ЖЖ, ГГ, ЋЋ, ЗЗ и ИИ, тако и свих изведених писаних доказа и да је првостепени суд дао јасне, уверљиве и логичне разлоге због чега исте прихвата или не

прихвата. Тако је првостепени суд, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, дао врло детаљне, логичне и у свему прихваљиве разлоге за своју одлуку да веру поклони одбрани окривљеног ББ пред замеником јавног тужиоца Другог ОЈТ у Београду од дана 22.03.2017. године, у којој је детаљно описао све околности критичног догађаја и у потпуности признао извршење кривичних дела која су му стављена на терет, јер је иста логична, аргументована и потврђена другим изведеним доказима током поступка, док је за одбрану дату на главном претресу нашао да је нејасна, неуверљива и неаргументована. При томе, окривљени ББ ниједног тренутка није истицао незаконито поступање полицијских службеника услед којег је наводно признао извршење кривичних дела пред тужилаштвом, нити је исто пријавио служби унутрашње контроле, тужилаштву или било ком другом органу. Првостепени суд је дао уверљиве разлоге и због чега није прихватио одбрану окривљеног ББ у ПС Чукарица од 07.03.2014. године да је окривљени АА сам извршио кривично дело тешка крађа и да му је он само помогао да пренесе наведене ствари код ЋЋ, као и да није знао шта се налази у тој једној мањој торби, а суд је дао и правилне разлоге због чега је одбио предлог браниоца окривљеног ББ да овај записник о саслушању окривљеног у полицијској станици издвоји из списка као незаконит на страни 25 и 26, који су у свему прихватљиви за овај суд. Такође, првостепени суд са основом није прихватио одбрану окривљеног АА, која је у супротности са одбраном окривљеног ББ датом пред јавним тужиоцем, о чему је у побијаној пресуди дао правилне и довољне разлоге, при чему чињеница да ДНК вештачење није рађено није од утицаја на правилност одлуке, јер и по оцени суда исто није неопходно у циљу утврђивања чињеничног стања. Околност да су полицијски службеници приликом давања исказа били несигурни у погледу тога да ли су имали наредбу за претресање, када је дошао ЋЋ и да ли су том приликом били присутни сведоци, с обзиром на протек времена не чини њихове исказе у осталом делу неуверљивим, како се то неосновано истиче у жалби браниоца окривљеног ББ.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе којима се у суштини износи сопствена оцена изведених доказа и указује да нема поузданих доказа да су окривљени извршили радње које су им стављене на терет, али је нашао да су исти без основа и без утицаја на другачију одлуку у овој кривичноправној ствари, јер је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљених АА и ББ описаним у ставу првом изреке стичу сва битна обележја кривичних дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ и недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ, а у радњама окривљеног ББ описаним у ставу другом изреке и кривичног дела тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ, а с обзиром на то да је у току поступка утврђено да су окривљени предметно оружје које су прибавили кривичним делом тешка крађа касније продавали, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, ради се о засебним кривичним делима.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја на то да кривична санкција буде правилно одбрана и њена висина адекватно одмерена. Тако је од олакшавајућих околности на страни АА ценио његово коректно држање пред судом, а од отежавајућих његов ранији живот, односно чињеницу да је осуђиван и због

истоврсног кривичног дела, имајући при томе у виду протек времена од изречене условне осуде за истоврсно кривично дело, па му је, након што је овим околностима дао адекватан значај, правилно утврдио за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ казну затвора у трајању од 1 године и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ казну затвора у трајању од 2 године, па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору. На страни окривљеног ББ суд је као олакшавајуће околности ценио његово признање кривичног дела у фази претходног поступка, чињеницу да је отац двоје деце, а од отежавајућих његов ранији живот, односно то да је осуђиван, при чему је три пута осуђиван због истоврсних кривичних дела, али је такође имао у виду протек времена од изречених казни, након чега му је за кривично дело тешка крађа из члана 204 став тачка 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 1 године, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 и чланом 33 КЗ казну затвора у трајању од 2 године и за кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 године, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 године.

И по оцени овог суда, овим казнама ће се у односу на сваког окривљеног понаособ, у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, због чега се супротни жалбени наводи бранилаца окривљених којима се предлаже изрицање блаже казне, као и жалбени предлог јавног тужиоца да се окривљени строже казне, оцењују као неосновани.

Записничар
Снежана Миленковић,с.р.

Председник већа – судија
Здравка Ђурђевић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић